

Verslag van de WTKG paasexcursie naar het Mioceen van de Loire

Adriaan Dorst

Begin april kun je, wat het weer betreft, ook in Frankrijk alles verwachten, en als echte Nederlander noemde Len dan ook in zijn aankondiging onder het kopje “niet vergeten” als eerste: laarzen en regenkleding. Feitelijk had hier moeten staan zonnebril en korte broek want het weer was onovertroffen, zonnig en warm, volop lente.

Onder deze ideale omstandigheden troffen op 5 april zo'n 20 WTKG-ers elkaar in Le Grand Pressigny: Anton en Mar Janse, Len Vaessen en Rieja van Aart, Jaap en Gerda van der Voort, Henk en Sinie Bol, fam. Van Manen, Robert Marquet, Yvonne Butaye, Rob

van Slageren, Wim Groeneveld, Rudi Hackenbeck met drie Duitse vrienden, Fred Vischers en Adriaan Dorst.

Voor een aantal van ons is Le Grand Pressigny een bijzonder plekje, een plaats waar je graag even een paar dagen je tent opzet op de gezellige camping municipal, en het mag dan ook niet onvermeld blijven: het was dit keer een lustrum, 20 jaar geleden streken hier voor het eerst WTKG-ers neer, en daar hebben we uiteraard wel even een pilsje op gedronken.

Zaterdag, de eerste excursiedag, vertrok de ene groep naar de groeves bij Manthelan, de andere naar Ferrière Larçon, 's zondags andersom. In deze groeves zijn fossielrijke Midden-Miocene (Serravallien) zanden ontsloten, het zijn de Faluns de Tourain, facies Pontilevien.

Bij Manthelan bezochten we eerst een oude, met water gevulde groeve achter de Ferme Le Petit Bray. De vondstmogelijkheden hier water uitstekend, de aanwezigheid van water ideaal voor het uitzeven. Het Pontilevien is hier rijk aan mollusken, met opvallend veel soms fraai gevormde oesters. Hier werden meerdere gave, grotere exemplaren van de soorten *Ficus*, *Murex*, *Conus*, *Terebra modesta* en *Terebralia* buitgemaakt, naast vele zakken kleiner spul.

In de andere, nieuwe groeve bij Le Petit Clos is het materiaal kleiner, en nogal sterk gerold. Opvallend hier was de vondst van enkele brokken kalk vol gave boormossels.

Bij Ferrière Larçon werd eerst de groeve bij "La Boissière" bezocht, een inmiddels behoorlijk verwaarloosde groeve met sterk overgroeide wanden. Om de betere lagen te bereiken moet eerst flink gegraven worden, en het probleem dat dan ontstaat is een diepe kuil met instortingsgevaar. Maar voor het zover was kon toch nog wel het nodige materiaal verzameld worden.

Er vlakbij ligt de groeve bij "La Varenne", achter de boerderij "La Placette". Deze kleine, maar heel toegankelijke groeve bestaat uit een ca. 3 m hoge wand van kwartszanden, in het bekende geitenweidje. Behalve die geiten, die behoorlijk opdringerig kunnen zijn, hadden we gezelschap van een bijzonder grappige dashond die de dag van zijn leven had met die gekke, gravende Hollanders, kortom een idyllisch plekje. Lager in het profiel komen wat grotere soorten voor, *Glycymeris*, *Venus*, veel zeepokken (*Balanus*), en ook nu weer mooie exemplaren *Vermetus milletsii*. In het hogere deel van het profiel bestaat de fauna hoofdzakelijk uit kleinere mollusken. De verrassing was dan ook groot toen Robert juist daar een zeker 10 cm grote *Conus* uit de wand plukte, een prachtexemplaar, die vervolgens bijna werd opgegeten door een van de geiten.

Door enkelen werd daarna nog de groeve bij Pauvrelay, gemeente Paulmy, bezocht. De linker groeve is vrij toegankelijk en de grove, grindrijke zanden zijn vrij rijk aan mollusken uit het facies Pontilevien. We zijn er niet lang geweest, het was er (begin april al) erg warm, en het verlangen naar een terrasje in de zon met een koud glas bier werd onweerstaanbaar.

De derde excursiedag, maandag, werden genoemde groeves naar eigen keuze nogmaals bezocht. De groeves in Amberre bij Mirebeau en Brigny, die ook op het programma stonden, bleken bij inspectie helaas een bezoek niet meer waard, er zijn geen goede vondstmogelijkheden meer.

Concluderend: hoewel er ook nu weer veel gevonden is lijkt het aantal vindplaatsen af te nemen en het organiseren van een paasexcursie navenant moeilijker.

Voor de organisatoren: van harte bedankt voor de voorbereiding en begeleiding van deze reis en graag volgend jaar weer. Want de WTKG paasexcursie is niet alleen maar een traditie, het is een must voor diegenen die houden van een paar dagen in de ontluikende natuur, van een goed glas calvados en van plezierige onderlinge contacten en een uitstekende sfeer, kenmerkend voor de WTKG. Misschien een keer naar Engeland?